

Bemærkninger til lovforslaget

Under den moderne livsrytme skaber det større glæde og bedre sundhedstilstand hos det store flertal at få forlænget sommeraftenerne. Erfaringerne i årene frem til 1948 opfordrer afgjort til gentagelse. Det er da også sket i de senere år i mere end en halv snes vesteuropæiske lande. Rationelt var det nok at have to timers forskudt tid om sommeren og én time om vinteren, således som foreslået af fremskridtspartiet ved L 9 af 8. januar 1974 (se Folketingstidende 1973-74, 2. samling, forhandlingerne sp. 119 og 1983 og tillæg A. sp. 33).

Som forholdet så ofte er, når fremskridtspartiet har rejst en sag, syntes regeringen ikke, at sagen skulle fremmes på det af fremskridtspartiet fremlagte grundlag, men foretrak i stedet at lave sit eget forslag. Det blev fremsat den 25. januar 1974 og førte til lov nr. 223 af 24. april 1974 om anvendelse af sommertid (bilag 2).

Hvis man vil nøjes med én times sommertid, kan en sådan foranstaltning ifølge loven gennemføres ved kongelig anordning efter forhandling med folketingets erhvervsudvalg.

Senere er der jo kommet en henstilling fra EF-Kommissionen om, at de EF-lande, som bruger sommertid, gør det inden for den samme periode.

Ulykkeligtvis gjorde regeringen ikke andet ved sagen end igen og igen at udtrykke almindelig sympati og føre endeløse forhandlinger i EF, Europarådet og Nordisk Råd. Man negligerede ganske et Fremskridtsinitiativ i brev til statsministeren i sommeren 1977 samt spørgsmål i Europa-Parlamentet den 13. april 1978 fra Uwe Jensen og den 20. juni fra Mogens Voigt i folketinget. I stedet kom blot en meddelelse fra transportminister-rådsmødet den 12. juni 1978 om, at EF-embedsmændene ikke kunne enes i tide om en almindelig EF-ordning for 1979.

Herefter blev lovforslag nødvendigt. Første gang folketinget mødtes efter 12. juni 1978, var der et sommertidsforslag fra fremskridtspartiet (L 258 af 2. september 1978). Imidlertid enedes gammel-partierne om at hindre forslaget i at komme til behandling i september 1978. Derfor vil der nu være så meget kortere tid til at behandle sagen,

men fremskridtspartiet har anmodet om, at nærværende lovforslag sættes på som hastesag.

Hvis andre EF-lande i 1979 anvender andre skæringsdage end de her foreslåede, 22. april og 15. oktober, er forslagsstillerne indforstået med, at justering sker i form af ændringsforslag under lovforslagets behandling.

I 1978 var forholdet imidlertid det, at Italien foretrak en kortere sommertidsperiode end Frankrig og Benelux, der ikke havde sommertid så længe, som England havde.

Regeringens undskyldning for ikke at gøre noget effektivt ved sagen er, at den som så ofte føler sig presset af en lille gruppe embedsmandsteknokrater. Her DSB's køreplansfolk. Denne håndfuld mennesker skal imidlertid ikke have lov til år efter år at gøre tilværelsen mindre glædesfyldt for det store flertal af danskere. Det kan da godt være, at nogle internationale tog – som hævdet af Povl Hjelt (se bilag 1) – nogle steder i landet kører bekvemt for nogle menneskers nuværende arbejdstid, men ændres afgangstiden en time, vil andre mennesker med fordel i lokaltrafik kunne bruge disse tog. De kører jo gennem mange timer og har køreplaner tilpasset andre landes forhold.

»Eksperterne«s forklaring på, at de ikke vil have sommertid, er, at Vesttyskland ikke har en sådan. Det hænger sammen med de særlige politiske hensyn, som Bonn sætter i højsædet for at have fælles tidsregning med Berlin, og en speciel holdning i den tyske fagbevægelse. Disse forhold skal Danmark selvsagt ikke blande sig i, men på den anden side skal de heller ikke år efter år tyrannisere Danmark, så vi ikke får bedst mulig gavn af de lyse timer. Ej heller kan det være afgørende, om Sverige og Norge skulle bevare hidtidig tidsregning. På grund af den geografiske beliggenhed har man jo i disse lande automatisk længere sommeraftener end Danmark.

Om den overvejende befolkningstilslutning til sommertidstanken og erhvervsfolks argumentation for og imod henvises til den som bilag 1 i uddrag optrykte artikel i Jyllands-Posten for 2. maj 1977 med tilhørende Observaundersøgelse.